

ବିବାହ ମଙ୍ଗଳ ।

“ସେବାଳା ଭବ ଶୁଭୁଲେଭ୍ୟଃ

ସେବାଳା ପତେୟ ଶୁଭେଭ୍ୟଃ ।

ସେବାଳାସ୍ୟେ ସର୍ବତ୍ରୟ ବିଶେ

ସେବାଳା ସୁଭାୟୈଷା” ଭବ । ”

ଅପ୍ତବିବେକ ସଂହିତା , ୧୪ । ୨ । ୨୭

ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଶେତଳା ଦେବୀ

ଦ୍ଵାରଚିତ ।

ବବାହ ମଙ୍ଗଳ ।

ବଙ୍ଗଳାগ্রী ।

ସୁଖ ସୁପ୍ନେ ଭୋଗ   ଶୋଇ ଶୋଇ ଥିଲେ
ବାମଣୀ ଧରଣୀ ବସି ,
ଯେମା ପତିଶୟ   ଦରଶନ ପାଇଁ
ଦିନ ଗଣୁଥିଲେ ବସି ।
ଅଳ୍ପ ସେ ଦିନସ   ଜାଣି ଧରଲେକ
କରନ୍ତି ଶୁଭ କାମନା ;
ନାନା ଅଭରଣେ   ସାଜଅଛି ମୋଦେ
ଭୁବନ ସୁର - ଅଙ୍ଗନା ।
ନବୀନ ବସନ   ଅସିଛି ଧରନ୍ତି

ବାମଣୀ ମହାବ୍ରତକୁମାରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁରତରାଜିଣୀ
ଦେବା ଯେମାମଙ୍ଗଳ କଳାହାସି-ମହାବ୍ରତ ଶ୍ରୀମାନବ୍ରତ-
ନୋହିନ ଦେବ ଦର୍ଶନ ସହିତ ସନ ୧୯୧୭ ଇ.ରେ
ସୁରାଜୀ ୭ ରାଜ ମାଦା ଶୁକ୍ଳ ଦୃଷ୍ଟାୟ ରବିବାର ଦିବସ
ଶୁଭ ମଙ୍ଗଳକୃତ୍ୟ ଓ ପାଠ ସେ କରନ୍ତି ।

(୨)

ବିବାହ ମଙ୍ଗଳ ।

ନବୀନନେ ମଉ ପ୍ରାଣ,
ଅନନ୍ତ ସାଗରେ ଭସୁଅଛୁ ଧର
ଗାଏ ନବ ପ୍ରେମ ଗାନ ।
ନବ ବିଧିଲସୁ ମନ୍ତ୍ରିତ ଲତାଏ
ମୁକୁଳିତ ଅମ୍ଳ ବନ ,
ଉଦ୍ଭାସ ପରାଣେ ତରୁତାଳେ ପିକ
ତାଳଇଁ ଅପୂଜା ସୁନ ।
ସୁହାସିନୀ ଉଷା — ଦୂତ ରବିବାତୀ
ବହୁଲ କମଳ କଣ୍ଠେ ,
ପ୍ରିୟ ଅଗମନେ କୁସୁମ ରାଣୀର
ସୁଖ ଉପୁଜିଲ ମନେ ।
କମଳ ବନରେ ଖେଳେ ମନୋହର
ମଧୁର ପ୍ରେମ ତରଙ୍ଗ ,
ମାସ କୁମୁଦିନୀ ବିଷାଦ ସରରେ
ହାଲିଦେଲୁ ଅହା ଅଙ୍ଗ ।
କ୍ଷମେ ଦିନନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବାଲୋପର
ଅସିଦେଲେ ବିରାଜିତ ;

ବିବାହ ମଙ୍ଗଳ । (୩)

ଜେବାଉର୍ମସୁ ରଣ୍ଡି ବଞ୍ଚିଲେ ଧରାରେ
ସଦାପିତା ଅଲୋକିତ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦାଦଲୋପରି ଶିଶିରର ବିନ୍ଦୁ
ଅହା ବିବା ମନୋହର ,
ଅନନ୍ଦେ ଧରଣୀ ମୁକୁତାର ମାଳା
ପିନ୍ଧିଛି ବନ୍ଧ ଉପର ।

ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ଉପବନେ ମନୋ ମୁଣ୍ଡକର
ଫୁଟୁଅଛି କେତେ ଫୁଲ ,
ଫୁଲେ ଫୁଲେ ଚୁମି ମଧୁଧାନ କିର
ଭୁଞ୍ଜି ହୁଅଇ ଅଗୁଳ ।

ଚର ସୁଖମୟ ବସନ୍ତ ନିବାସ
ପିନ୍ଧିଛି ନବ କୁଷଣ ,
ତାଳେ ତାଳେ ନାଚି ପ୍ରଧାନ ପ୍ରସାଦ
କରଇ ସୁଖେ ଗାପୁନ ।

ବିଭା ଅପୌଜନ କରୁଥିଲେ ମୋଦେ
ବାମଣୀ ଧରଣୀ ବାସି ,
ଅଜିତା ସଫଳ ଦେବଦୂର୍ଗେ ବଜେ

(୪)

ବିବାହ ମଙ୍ଗଳ ।

ନିଜେ ଶୋଭାଦେବା ଅପି ।

ସାଥେ କଲେ ସୁତ, ବେଦଜ୍ଞ ପଣ୍ଡିତେ

କଲେ ବେଦ ଉଚ୍ଚାରଣ ,

ଦେବଦୁର୍ଗ ବାସୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରଦେଶେ

ଟାଣିଲ ଅମ୍ଳ ତୋରଣ ।

ଅଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଇ ସେପି ରମ୍ୟାବତୁ

କରନ୍ତି ଶୁଭଚରଣ ,

ବାଳକ ବାଳିକା ଅନନ୍ଦେ ବହୁଳ

ମୁଖ ଦିଶେ ପୂର୍ଣ୍ଣଜହ୍ନ ।

ସତ ଅନ୍ୟସୁରେ — ସକଳା ମହଲେ

ଖେଳଇ ଅନନ୍ଦ ଭେଦ ,

ବର କନ୍ୟା ଗଲେ ମାଳାଦେବା ପାଇଁ

ବସି ପୁଲୁଷୁଡ଼େ କେଡ଼ ।

ପତି ପୁତ୍ରବତୀ ବାମଣୀ ଇନ୍ଦ୍ରା

ଚୋରଛନ୍ତି ଅନ୍ୟପୁଣ୍ୟ ,

କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି

ଯେ ସ୍ୱାମୀକରେ କାମନା ।

ବବାବ ମଙ୍ଗଳ ।

(୭)

ବାଜି ଉଠୁଛି ବାଦ୍ୟ ଘନ ଘନ
କମ୍ପିତେ ରାଜଧାନୀ ,
ପ୍ରଜାଧିପତି କୁଳେ କୈବଳ୍ୟ ଶିଖରୀ
ଗାଉଥାନ୍ତି ଧନ୍ୟମାନ ।

ଯେମା ପରିଶ୍ରମେ ଅନନ୍ଦ ସାଗରେ
ଭାସନ୍ତି ବାମନବାସୀ ;
ହେମ ଅଭ୍ୟାସେ ନବ ରତ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର
ଲଭିଥାନ୍ତି ବନ୍ଧୁବାସୀ ।

କଳାହାଣ୍ଡି ରାଜ୍ୟ ଦୁଇପୁର ଚନ୍ଦନ
ମହାରାଜ ବରବେଶେ ,
ନିଶାନାଥ ସମ ଦିଅନ୍ତି ଅନନ୍ଦ
ଆଜି ଏ ବାମନା ଦେଶେ ।

ସୁଲକ୍ଷଣୀ ପୁଣି, ସୁଶିକ୍ଷିତା ଯେମା
ସଙ୍ଗରେ ସେବ ମିଳନ ,
ବିଧାତା ଇଚ୍ଛାରେ ହୋଇଥାଏ ସିନା
ମଣିରେ ଯୋଗ କାହିଁନ ।

(୨) ବିବାହ ମଙ୍ଗଳା ।

ଦିବା ଅବସାନେ   ଦେବ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଗଲେ ଏବେ ଅସ୍ତାତଲେ ,
ଦୁଃଖେ କମଳିନୀ   ମୁଦିଲ ବଦନ
ବିଚିତ୍ରମେ କୁତୁହଳେ—
ଫେର ନିଜ ନାତେ   କଲରବ ଛଳେ
ଶୁଭଗାନ କଲେ ପରା ,
ବହୁଲ ସ୍ୱଧୀରେ   ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମୀରଣ
ସୁଶୀତଳ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ସରେ କୁମୁଦିନୀ   ଦୁଲକେ ଫୁଟିଲ
ଦେଖି ନିଜପତି ଚନ୍ଦ୍ର ,
ଜଗତ ଜୀବନ   ବାୟୁ ଧୀରେ ଧୀରେ
ବିତରଇ ମହଜନ ।
ଶୁଭ ଲଗନରେ   ସେନାମଣିଙ୍କର
ହେବ ବୋଲି ଅତି କିରୀ ;
ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଦେବେ   ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ
ହାର ଖୋଲିଛନ୍ତି କିବା ?
ଦେଖିବା ପାଇଁକ   ବିବାହ-ଉତ୍ସବ

ବିବାହ ମଙ୍ଗଳ । (୨)

ବସିଅଛି ଦେବସଭା ,
ଅଶୀର୍ବାଦ କୁଳେ ନିହାରଇ କିନ୍ତୁ
ଅକାଶ ଝରଇ ଅବା ।
ମହାନଦେ ଅଜ୍ଞ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଦୂକୁଳ
ପିନ୍ଧିଅଛି ବସୁକରା ,
ଚାରପୁଷ୍ପ - ଗନ୍ଧ ଶିରେପିନ୍ଧି ନିଶା
ବଜେ ହୋଇଛନ୍ତି ପରା ।
ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଖୁଛନ୍ତି ଶତୀ
ସଙ୍ଗେ ଘେନି ସତ୍ତ୍ୱେଷା,
ନାଚୁଛନ୍ତି ରଙ୍ଗେ ରମ୍ଭା ମେନା ଆଦି
ଯେତେ ସ୍ୱର୍ଗ ବିଦ୍ୟାଧରା ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସରସ୍ୱତୀ ନିଜସ୍ୱରେ ବସି
ଦେଖନ୍ତି ବିବାହୋତ୍ସବ ,
କୈଳାସ ଭୁବନୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ମୋଦେ
ଗିରିସୁତା ନନ୍ଦାଦେବ ।
ଅଳ ଅଳ ଦେବ ଦେବୀ ନିଜସ୍ୱରୁ
ହେଉଛନ୍ତି ଅଶୀର୍ବାଦ ,

(୮) ବିବାହ ମଙ୍ଗଳ ।

ଅପୂର୍ବ ମିଳନେ ଭଜ ମାରିଅଛୁ
ଦେବଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ବିଧାନ !
ଦେବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟେ ସୁଶ୍ରୀଷଣେ ବସି
ସୁଗୀର୍ଘ ଗୁପ୍ତ ମୁଖ ;
ଅବନୀ ମଣ୍ଡଳେ ପୌଣ୍ୟର ବିବାହ
ମହାନନ୍ଦେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।
ବାଦିଶ ଶବ୍ଦେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରଞ୍ଜୟନ
ମିଶିଣ ଜନ ଗହଳ ,
ପ୍ରଜ୍ଜ୍ଵଳିତ ଛଳେ ଗାଏ ପଞ୍ଚଶ୍ରୀ
ଅନନ୍ଦେ ହୋଇ ବିହ୍ୱଳ ।
ନିଶାକର-କର ସାଜ୍ୟ ସମୀରଣେ
ଶୋଭେ ବିଚିତ୍ର ଡୋରଣୀ ;
ବିଚୁଳ ସୁନ୍ଦରୀ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ଦିଏ ଅଲୋ
ଚକ୍ଷୁ ଅକାଶ ଭୁବନ ;
ଠାବେ ଠାବେ ନଈ- ନଈ ସୁଲକ୍ଷଣେ
କରୁଛନ୍ତି ଅଭିନୟ ,
ସେଣିକ ନୟନ ଯେଉଁଥା ଚେଣିକି

ବବାହ ମଙ୍ଗଳ । (୧)

ପିଣ୍ଡର ଅନନ୍ଦମୟ ।

ଘନ ଘନ ଗୁରୁ ଅଛି ଖଣ୍ଡିତୁଳ

ବାମାକଣ୍ଠ ହୃଦୟଲ,

ଅଶ୍ରୁ ହେସାରବ ମାତଙ୍ଗ ଶବ୍ଦେ

ପଡ଼ଇ ଗଡ଼ ଉତ୍ତୁଳ ।

ବିଚିତ୍ର ପରାକା ବାୟୁଭରେ ନରେ

ଉଡ଼ୁଅଛି ଫର ଫର,

ମନେହୁଏ ସତେ କ୍ରିୟା ଶ୍ରେଣେ

ଶୂନ୍ୟ ଶେଲେ ଜଳଧର ।

ବିବିଧ ବରଣ ବସନ ଭୂଷଣ

ଆଜି ଶୋଭଇ ଶେଷରେ,

ସରବେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଗୁରେ ଶାନ୍ତିଦେବୀ

ବିରାଜ'ଛନ୍ତି ମହାରେ ।

ଯାହୁଙ୍କର ମୋଦେ ଜନ ଅଗ୍ରତରେ

ଦେଖାଉଛି ନାନା ଯାହୁ,

ନରେଶ ଦୁହିତା ଜାମତାଙ୍କ ଶୁଭ

ମନାସୁ ଅଛନ୍ତି ସାଧୁ ।

(୧୦)

ବିବାହି ମଙ୍ଗଳ ।

ସେନା ସୁଦୃଢ଼ିଣୀ   ଯେମା ଦରଶନେ

ଯଥା ଦରପକ୍ଷ ଜନ ,

ଜାତୀୟ ସମାନ   ଜାମତାକୁ ଦେଖି

ହର୍ଷ ଦୁର୍ଜବାସୀ ମନ ।

ବିଭୀର ଲଗନ   ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁ

କହିଲେ ଦୈବଜ୍ଞ ଗଣ,

ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରାଠାରେ   ଉତ୍କଳ ପତ୍ନୀ

ନିଜବତ ଘନ ଘନ ।

ଶୋଭିଲୁ ଯେମାର   ସୀମନ୍ତେ ସିନ୍ଦୂର

କିଅବା ପ୍ରଭାତୀତରା,

ନୀଳାକାଶ ଭୂମେ   ନୀଳକେଶ ମଧ୍ୟେ

ବିରାଜେ ଗରବେ ପରା ।

ରାଜ ସୁଶ୍ରେଷ୍ଠ   ବେଦାଗ୍ରାଣ୍ଡେ ବସି

ନଲେ ବେଦ ଉଚ୍ଚାରଣ ,

ବାମଣ୍ଡା ଇଶ୍ଵର   ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ

ଅର୍ପିଲେ ସୁତା ରତନ ।

କଳାଚାରିତ୍ରୀ —   ଚନ୍ଦ୍ର ଯେମା ହସ

ବବାବ ମୁଜାଲ । (୧୧)

ହୋଇଲୁ ସୁବେ ବନ୍ଧନ ,
ତୋପ , ବନ୍ଧୁକର ଶବ୍ଦରେ ଗଡ଼
ଚମକିଲୁ ଘନ ଘନ ।

—ॐॐॐॐ—

ଯେମାନ୍ତି ମେଲଣି ସମୟ ଆସିଲ
ବିଧାପିତ ରାଣୀମନ,
ହୋତୁ ଅନ୍ତର କରିବେ ଯେଣୁ ସେ
ସ୍ନେହର ଚିତୁଳ ଧନ ।

ମାତାତୁଳ ଦଥା କେମନ୍ତ ଲେଖିବ
କ୍ଷୁଦ୍ର ମୋର ଏ ଲେଖନ,
କି ଅଛି ଉପମା ମାତାସଙ୍ଗେ ଅହା!
ସୁଧା ସାଗର ଜନନୀ ।

ସନ୍ତାନ ସବଦା ସୁଖେ ଥାଉ ବୋଲି
ଜନନୀ କରେ କାମନା,
ସନ୍ତାନର ପଦେ ବାଜିଲେ ବନ୍ଧୁକ
ମାତା ଲଭଇ ବେଦନା ।

ସନ୍ତାନ ଶରୀରୁ ରୋଗ ନେବାପାଇଁ

(୧୮) ବିବାହ ମଙ୍ଗଳ ।

ଦେଉଥାଏ ବ୍ୟାକୁଳିତ,
ସନ୍ତାନର ମୁଖେ ହାସ୍ୟ ଦେଖି ଅହା
ନିଜେହୁଏ ପୁଣିଜିତ ।
ନିଜ ଅପୁଦେଇ କରେ ଅଶୀର୍ବାଦ,
ନୂତନ ବସ୍ତ୍ର ଭୂଷଣ
ସନ୍ତାନର ଅଙ୍ଗେ ଶୁଭିହୁଏ ପୁଣି
ସଫଳ କରି ନୟନ ।
ସନ୍ତାନେ କ୍ଷଣେକ ନଦେଖିଲେ ମାତା
ଶୂନ୍ୟ ମଣ୍ଡପ ଘରାଣ,
ନିରୁପାୟେ ସିନା ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ
ଲୌକିକ ଶୁଭ ବେଞ୍ଚର ।
ଅତି ଘରାଣର ଲୌକିକ ଅଦେଶ
ପାଳିବେ ବାମଣୀ ଶ୍ରୀ,
ବ୍ୟାକୁଳିତ ମନ କିନ୍ତୁ ତ ଯେମାକୁ
ଅବଶ୍ୟ ଦେବେ ମେଲଣି ।
ବଡ଼ପା ଦଶମୀ— ଶୋକହାୟା ଯଥା
ପଡ଼େ ଗିରିରାଜ ପୁରେ;

ବିବାହ ମଙ୍ଗଳ ।

(୧୩)

ସେହି ଶୋକକ୍ଳାୟା ପଡ଼ିଅଛି ଅଳ୍ପ
ବାମଣୀ ଗୁଳ ନବରେ ।
ପୁରବାସୀଗଣ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି ଦୁଃଖେ
ସୁଶୀଳତା ଗୁଣ ଗୁଣି,
ସତେ ବର ଆଉ ଦିନ ଦେବେ ତିନୋ
ଦେଖିବୁଁ କି ଯେମାନଣି ।
ଏଦୃଶ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଦେଖାଯାଏ ସତ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ତ ମନ ନମାନେ ,
ବିଧାତା ଅଦେଶେ ବିଦାୟୁ ନିଏ କି
ମହାନଣି ଖଣି ସ୍ଥାନେ ।
ହଠିକା ପ୍ରାକ୍ତାଳେ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଯଥା
ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ପ୍ରକାଶ,
ଆବା ହୁଏ ପୁଣେ ଭାଗୀରଥୀ ଦେବ
ଭୁଲ୍ଲ ବାମଣୀ ନରେଶ ।
ସତ୍ତ୍ୱ ନୟନୁଁ, ବହୁଅଛି ନାର
ଭାବି ଯେମାର ବରଦ,
ଶୁଭକ୍ଷିତ ଗୁଳ— ପୁରେ ଯେ ପୁଲଟ

(୧୪)

ବିବାହି ମଙ୍ଗଳା

ଫୁଟୁଥିଲା ଅବରବ ।

ବିଧାତା ଅଦେଶ— ପାଳିଯାଅ ସେମା

କଳାହାଣ୍ଡି ରାଜ ସୁରେ,

ତବ ପିତୃବଞ୍ଚ୍ୟ ବାମଣା ପ୍ରଜାଙ୍କୁ

ସୁରଣ ଥିବ ଚିତ୍ତରେ,

ବାଲ୍ୟ ଉପବନେ ଖେଳୁଥିଲା ସିନା

ଦେଶ ଗୋ ସୁସାର ପଥ,

ସଜକର୍ମେ ତବ ଅବଶ୍ୟ ସହାୟ

ହେବେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ପାରିଜାତ ସୁଖ ପରାୟେ ଶୋଭିବ

କଳାହାଣ୍ଡି ସୁରେଦ୍ୟାନେ,

ତବ ପ୍ରତିଅଶା ରଖିଛି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ

ରଖିଥିବ ଏହା ମନେ ।

ଯୋଗ୍ୟ ପିତାଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟସୁତା ତୁମ୍ଭେ

ହେଲ ଯୋଗ୍ୟ ରାଜରାଣୀ,

କିନ୍ତୁକି ଯଶ ସୁଖ ଭୋଗକର

ବବାହ ମଙ୍ଗଳ ।

(୧୫)

ଜନାବାଣି ଠାକୁରାଣୀ !

ଶିକ୍ଷିତା ତ ତୁମ୍ଭେ   ବୋଧଗମ୍ୟ ତବ

ଉତ୍କଳ ନାୟକ ଗତି,

ଜ୍ଞାନ ଧନ ବଳେ   କି ଅଳ୍ପ ଅସାଧ୍ୟ

ଦୃଷ୍ଟାଅ ଏ ଦୁଃଖ ସତ !

ଧନ୍ୟ ସେହି ଶିକ୍ଷା   ଯେ ଶିକ୍ଷାର ବଳେ

ମନ ତ୍ୟକ୍ତେ ଅଭିମାନ ,

ଧନ୍ୟ ତା ଜୀବନ   ଜଳନ୍ତୁନି ପାଇଁ

କାନ୍ଦଇ ଯା'ର ପରାଣ ।

ଧନ୍ୟ ସେ ସାଧନା   ଯେ ସାଧନାବଳେ

ସାମ୍ୟଭାବ ହୁଏ ଜାତ,

ପର ପାଇଁ କାନ୍ଦେ   ଯାହାର ପରାଣ

ତା'କୁ ଦୁଃଖ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଧନ୍ୟ ସେହି ପ୍ରେମ   ଯା ବଳେ ସାବଧାନୀ

ବଞ୍ଚାଇଲେ ମୃତପତି,

ଧନ୍ୟ ସେ କଟିନୀ   ସବଦନ୍ତ ଲଙ୍ଘି

ସମୁଦ୍ରକୁ କରେ ଗଲ ।

(୧୭)

କବାହି ମଙ୍ଗଳ ।

ସେହି ସିନା ପ୍ରେମ ମୋ ପ୍ରେମେ ଦାସିତା

ହୋଇଥିଲେ ସୀତାସତୀ,

ଏକ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ପତି ସଙ୍ଗେ ଚରେ

ବନେ ଗଲେ ଦମୟନ୍ତୀ ।

ଯେପ୍ରଭୁ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି

ତୁମ୍ଭେ ସୃଜନ ତାଙ୍କର,

ଯେ କରୁଣା ଇଚ୍ଛା ପ୍ରଭୁଠାରୁ ତାହା

ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କର ।

ଏ ସାର୍ବ ଜଗତ କରିଲେ ସୃଜନ

ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ ମୁକ୍ତାଧାର,

ଯାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ସୁଖେ ଗଲେ ଚଳେ

ଏହି ଜଗିଲ ସମ୍ଭାର ।

ନର ପଶୁ ପକ୍ଷୀ କୀଟ ପତଙ୍ଗାଦି

ଭ୍ରଷ୍ଟ ଆକାଶ ପବନ,

ଦାମିନୀ ନକ୍ଷତ୍ର ରବି ଶିଶୁଧର

ଧରଣ୍ୟୁରୁ ଘନ ;

ଯାହାଙ୍କ ସୃଜନ ସେହି ଭବନରେ

ବିବାହି ମଙ୍ଗଳ ।

(୧୭)

ନୀଳସ୍ୱ କରୁଣାଗ୍ରଣେ ,
ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୁତ — ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରାୟେ ଘୋର
ବଶ୍ମ ମଙ୍ଗଳ ମନାସି ।
ପାରିଜାତ ଧୂସ୍ର ପରାୟେ ଶୋଭବ
କଳାହାଣ୍ଡି ଧୂରୋଦ୍ୟାନେ ,
ଯାଅ ସତ୍ତ୍ୱ ! ଶୁଭେ ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟକୁ
ନମଇଁ ତବ ଚରଣେ ।

ବିନୋବିନୀ ଘଲେଇଙ୍କ ମେଢ଼ା ଓ ପ୍ରେସରେ

ମୁଦ୍ରିତ ।

୧୯୫୭
